

ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. “ನಂಗ್ ಕನ್ಯೂಷನ್ ಜಾಸ್ತಿ, ಆದ್ರೆ ನಾನು ಆ ತರದೋಳಲ್ಲ” ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದರೂ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಖರ್ಚು ಅವಳದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ನಾನೋ ಇವಳೊಳಗೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಹಚ್ಚಿ ಹೋದ ಅನುಮಾನದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಲು ನಾನು ಆ ಕ್ಷಣದ ನೀರಾಗಿದ್ದೆನಾ? ಐಡಿಯಲ್ ಗರ್ಲ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಆಗುವ ಅವಳ ಚಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಪಶುವಾದೆನಾ?. ನನ್ನ ಹುಡುಗಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿದೆಯೆಂದು ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗುವಾಗ, “ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನೇನೂ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಐ ಡೋಂಟ್ ಹ್ಯಾವ್ ಎನಿಥಿಂಗ್ ಟು ಸೇಟ್ಲ್” ಎಂದು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋಗುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ನಾನಾಗೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅರಿವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ...

ಪಕ್ಕದ ಕ್ಯಾಬಿನಿನ ಸುಮಂತ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೊರಟವನು ಶಾಸ್ತ್ರಕೃಂಟನೆ ಕರೆದ. ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ, “ಏನಾಯಿತು, ಯಾಕೆ ಡಲ್ ಆಗಿದ್ದೀಯಾ?” ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಇರಿಸುಮುರುಸು ಮಾಡದೇ ಅವನಷ್ಟಕ್ಕವನು ಹೊರಟುಹೋದ.

ಸುಮಂತನ ಜೊತೆ ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ಜಗಳವಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೂ ನನಗೂ ಯಾವುದೇ ಬಾಂಧವ್ಯವಿಲ್ಲ. “ನನ್ನ ಜೊತೆ ನೀನು ಜಗಳ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ದಿವ್ಯಾ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಧ್ಯೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜಗಳಗಳಾಗಿವೆ. ಹೌದು, ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಮಧ್ಯೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ತಾರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಂಡರೆ ತಕ್ಷಣ ದಿವ್ಯಾ, “ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರೋದೇ ಸರಿ” ಎಂದು ಶರಣಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಮನವೊಲಿಸುವ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಿ ಅಥವಾ ನನ್ನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನಗ್ಯಾಕೆ ಇಂತಹ ಸರಳ ವಿಷಯಗಳು ಮೊದಲೇ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ? ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ನಂಬುವುದು ನನಗೆ ಅಪಾಯಮಾನವಾಗಿತ್ತಾ? ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವೇ ಇಲ್ಲದವಳು ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ನಾನೇಕೆ ಹಸಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು? ಪ್ರಶಾಂತ ಬ್ಯಾಗು ತೆರೆದ. ದಿವ್ಯಾ ಗಿಫ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬಾಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಲಾವ್ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೆಫೆಟೇರಿಯಾ ಕಡೆ ನಡೆದ.

ಕೆಫೆಟೇರಿಯಾಗೆ ಬರಬಾರದಿತ್ತೆಂದು ವಿಪ್ರೋ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಆ ಮೂರು ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಪ್ರಶಾಂತನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ದಿವ್ಯಾ ಜೊತೆ ನಾನು ತಿರುಗಾಡಲು ಶುರು

ಮಾಡಿದಾಗಿನಿಂದ ಆ ಮೂವರ ನೋಟ ನನಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವೇ ಅಲ್ಲವೇ? “ಇಷ್ಟು ಚಿನಾಗರೋ ಹುಡುಗೀನ ಈ ಪ್ಯಾಡೆ ನನ್ನ ಹೆಗೆ ಪಟಾಯಿದಾ?” ಎನ್ನುವ ಕುತೂಹಲವೋ, “ಎಂಥಾ ಅದೃಷ್ಟ ಬಡ್ಡೀಮಗಂದು” ಎನ್ನುವ ಹೊಟ್ಟಿಕಿಚ್ಚೋ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೂವರ ನೋಟ ನನಗೆ ಒಂಥರಾ ಕಿಕ್ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ದಿವ್ಯಾ ನನ್ನವಳು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಗಿಂತ ಗರ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತಾ? ದಿವ್ಯಾ ಕೂಡಾ ಬೇಕೆಂದೇ ವಿಶಾಲನೆದುರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಅದೂ ಕೂಡಾ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಾಕಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲವೇ? “ನಾನಿಲ್ಲೇ ಅದು ಹೇಗೆ ಬದುಕುತ್ತೀ ನೋಡೋಣ” ಎಂಬ ಅವನ ಕೊನೇ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳಾ? ನನಗಂತೂ ಅವನ ತರಹ ಸವಾಲೆಸೆಯುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನೆದುರು ಏನನ್ನೂ ಸಾಬೀತು ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ “ಐ ಲವ್ ಯೂ” ಅಂತ ಕೂಡಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಆ ಮೂವರ ನೋಟ ಈಗ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. “ಕೈಕೊಡ್ತಾಳೆ ಜೋಪಾನ” ಎಂಬ ಅವರ ಕಾಳಜಿ ಈಗ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಸರಿಯಾದ ಜೋಡಿ ಎಂಬ ಸುಳ್ಳನ್ನು ನಾನಾದರೂ ಹೇಗೆ ನಂಬಿದೆ? ಅವಳಿಗೆ ಎರಡು ಜಡಿಮಳೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಸಾದಾ ಖಾಲಿತನ ಬೇಕಿತ್ತು, ಅದೇ ನಾನಾದೆ. ಅವಳು ಬರುವ ಮುಂಚೆಯೂ ಖಾಲಿ, ಜೊತೆಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಖಾಲಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಖಾಲಿ... ಸ್ಯಾಂಡ್ ವಿಚ್ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಶಾಂತ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎದ್ದು ವಾಶ್ ರೂಮ್ ಕಡೆ ಓಡಿಹೋದ ನೋಡಿದ ವಿಪ್ರೋ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಮೂವರು ಅವನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡರು.

ವಾಶ್‌ರೂಮಿನ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ ಪ್ರಶಾಂತ ಜೋರಾಗಿ ಅಳಲು ಶುರುವಾಡಿದ. ಮುಂದಿನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಸುಂದರ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲ,

“ಇವತ್ತಿಗೆ ಬದುಕು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ದಿವ್ಯಾಳ ಸುಂದರ ಮುಖ ಪ್ರಶಾಂತನ ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂತು. ಅವಳ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಸಾಫ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಮುಖದ ನರಗಳ ಹಿಂದೆ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಕ್ರಿಯೆ ಆಡಗಿರುವುದು ಪ್ರಶಾಂತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದನಾದರೂ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಅಳಲು ನಿನ್ನೆಗಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಬೇಡದ ಹಳೇ ಕೆಟ್ಟ ನೆನಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದ ಮುಂದೆ ತಂದು ಸುರಿಯಿತು. ಏಳನೇ ತರಗತಿಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. “ಬಾರೋ ಪ್ರಶಾಂತ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋ” ಎಂದು ಕರೆದ ವಿನಯ ಕೂರಲು ಹೋದಾಗ ಕುರ್ಚಿ ಎಳೆಯುತ್ತಾನೆಂದು ಪ್ರಶಾಂತ ಖಂಡಿತಾ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕ್ಷಣದ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಘೋರ ನಗು ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂತು. ಇಲ್ಲೂ ದಿವ್ಯಾ ಕುರ್ಚಿ ಎಳೆದಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಮುಗ್ಧನಲ್ಲ, ದೂಡ್ಡ ಪೆದ್ದ! ಇಲ್ಲ, ಅವಳು “ಲೆಟ್ಸ್ ಬ್ರೇಕಪ್” ಎಂದಾಗ ಅವಳೆದುರು ಅಳಬಾರದು. ಅಂದರೆ ಇರೋಬರೋ ಕಣ್ಣೆರೆಲ್ಲಾ ಈಗಲೇ ಖಾಲಿಯಾಗಬೇಕು.... ಜಿದ್ದಿಗೆ ಬಿದ್ದವನಂತೆ ಪ್ರಶಾಂತ ಅತ್ತ.

ಕಾಫಿ ಡೇ ಬಳಿ ಪ್ರಶಾಂತ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದ್ದ. ದಬಾಯಿಸಿ ಅತ್ತ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರಾಗಿ ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಯೋಚಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದಿವ್ಯಾ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ತನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜೋಡಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗವನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ನೀಡಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುರುಪು ಅವನನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮೇಲೂ ನಾನೇಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ? ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆಣ್ಣೊಂದು ಮಾಯೆ! ಥೋ ನನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕಟ್ಟಿ ಅವಳಿಗ್ಯಾಕೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕು? ದಿವ್ಯಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಪ್ರಶಾಂತ ನಗುಮೊಗದೊಂದಿಗೆ ತಯಾರಾದ.

“ಮೊನ್ನೆ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ ಇಂಟರ್ ವ್ಯೂ ಪಾಸ್ ಆಗಿದೆ ಕಣೋ, ಇನ್ಟ್ರೀಲಿಂದ ನಾನು ನೀನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಂಪನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಆಗ್ಲಿ, ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾನೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನೂ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತು ನಿನ್ ಕಡೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಸೆಂಡಾಫ್ ಪಾರ್ಟಿ” ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ನುಡಿದ ದಿವ್ಯಾ ಪ್ರಶಾಂತನಿಂದ ಅದಾವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬಯಸಿದ್ದಳೋ ಏನೋ. ಪ್ರಶಾಂತನಿಗೆ ಋಷಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಋಷಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹಠಾತ್ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು, ಹಿಂಸೆಯಾಯಿತು, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೇ ಅಸಹ್ಯವಾಯಿತು. ಸ್ವಭವಾದ. ಅವನ ಭಾವನಾರಹಿತ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಕ್ರಿಯೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ದಿವ್ಯಾಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಾ “ಲೆಟ್ಸ್ ಬ್ರೇಕಪ್” ಎಂದ...

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in